

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/514/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

152/2013. (V. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) az **elsőrendű panaszos**¹ és meghatalmazott képviselője útján a **másodrendű panaszos**² (a továbbiakban együttesen: panaszosok) 2012. június 27-én előterjesztett **panaszát** a 2013. május 29-én – Dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv –Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

Az elsőrendű panaszos – feleségével, a másodrendű panaszossal együtt terjesztette elő panaszát – 2012. június 27-én postai úton a vele szemben és a másodrendű panaszos által megtapasztalt rendőri mulasztás és intézkedés, valamint annak módja miatt.

I.

1) Az elsőrendű panaszos előadta, hogy ő és felesége, a másodrendű panaszos a K-i Rendőrkapitányság S-i Rendőrőrsének állományában hivatásos rendőr nyomozók, és elsősorban azért is fordultak a Testülethez, mert számukra érthetetlen és megalázó módon bántak velük saját munkahelyükön.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Előzményként adta elő az elsőrendű panaszos, hogy 2012. június 22-én – az intézkedés napján – 16 órakor házasodott össze a másodrendű panaszossal, amelynek alkalmából még február hónapban négy darab bónuszt vásároltak. A bónusz az esküvő megrendezésére, vacsorára, korlátlan italfogyasztásra, egy éjszaka szállásra és egy reggelire terjedt ki. A panaszosok a bónuszt négy főre vásárolták meg, mivel nem szerettek volna nagy esküvőt, így csak két tanúval mentek. Mindezt még júniusban leegyeztették a hotel vezetőjével (a továbbiakban: hotelvezető), aki már akkor nem tetszését fejezte ki az alacsony létszám miatt.

2012. június 22-én 16 óra 30 perc körüli időben értek a panaszosok a szállodába, ahol semmilyen fogadtatás nem várta őket. A panaszosok ezt követően a kiszolgálás, a személyzet munkáját kifogásolták, illetve azt minősítették panaszukban. A szolgáltatás minőségével kapcsolatos kifogásaik miatt az elsőrendű panaszos – tanújával együtt – felkereste a hotel vezetőjét, aki arrogáns modorban adott válaszokat a feltett kérdésekre, illetve elfoglaltságára hivatkozva nem foglalkozott a panaszossal. A hotel vezetőjének irodájában kisebb konfliktus alakult ki, majd a hotel vezetője intézkedett, hogy szolgálják még ki egy darabig a panaszosokat. A pincérek közül egy fiatal lányt küldött a vezető a panaszosok asztalához, aki nem megfelelő hangnemben és stílusban járt kelt a panaszosok mellett, elmulasztva a kiszolgálást. Este kb. 24 óráig ez folytatódott, amikor a panaszosok „megunták”, hogy nem kapnak semmit, és ismét megkérték a felszolgálókat, hogy ezen változtassanak. Ekkor 4-5 ott dolgozó személy körbefogta az elsőrendű panaszost és társaságát, majd úgy kezdtek ordibálni velük, hogy saját hangjukat sem hallották. Az elsőrendű panaszos kérte, hogy hívjanak rendőrt, de arra nem voltak hajlandóak. A másodrendű panaszost úgy megbotrántoztatták a történetek, hogy kiment a levegőre sétálni. Kb. fél óra eltelte után a hotel vezetőjének főnökét, a hotel tulajdonosát (a továbbiakban: tulajdonos) hívták oda az elsőrendű panaszos kérésére, aki látva, hogy a másodrendű panaszos zokog és ki van borulva, megpróbálta a helyzetet normalizálni, majd megígérte, hogy a bónuszban foglaltakat meg fogják kapni, ha visszamennek a szállodába. Egy órán keresztül, amíg a másodrendű panaszos el nem ment a mellékhelyiségbe, nem is volt semmi probléma, azonban onnan visszajövet, a folyosón a korábban arrogánsan viselkedő fiatal pincérnő ismételten trágár kifejezéssel illette őt, majd miközben a másodrendű panaszos afelől érdeklődött, hogy miért olyan „szemtelen” vele a pincérnő, telefonjával a kezében felugrott és a másodrendű panaszos arcát megütötte. Az elsőrendű panaszos ekkor lépett ki a folyosóról, amikor a pincérnő elkezdett mentegetőzni és azt „hazudni”, hogy a másodrendű panaszos meghúzta a haját. A másodrendű panaszos ezután kiment és beült gépkocsijukba, úgy hogy a „bal lába a küszöbön volt kilógatva, és fejét lehajtva sírt”. Az elsőrendű panaszos beült mellé a kocsiba, hogy megvigasztalja, majd az autó körül hirtelen egy csapatnyi ember jelent meg, köztük a szálloda tulajdonosa is, aki a másodrendű panaszos oldalán, az autó ajtajára támaszkodva közölte, hogy meg ne próbáljanak visszamenni és tűnjenek el a szállodától. Ezt követően pedig a másodrendű panaszos bokájára csapta a kocsiját, majd ránézett a lábára és még kétszer megcsinálta ugyanezt, de az utolsó előtt a másodrendű panaszos elhárította kezével az ajtó becsukódását. Erre az elsőrendű panaszos közölte, hogy feljelentést tesznek a rendőrségen, amit ismét arrogáns fenyegetőzés követett.

Az elsőrendű panaszos a helyzet mérlegelése után – enyhe alkoholos befolyásoltsága ellenére is – úgy döntött, hogy elgurul az ötszáz méterre lévő rendőrkapitányságra a súlyos bűncselekmény megakadályozása érdekében.

Amikor a rendőrségre értek egy járőr állt meg mellettük, akinek elmondták a történeteket, majd bementek a rendőrkapitányságra, hogy megtegyék feljelentésüket elsősorban csalás,

garázdaság és testi sértés miatt. Elmondták az ügyeletesnek B. r. főhadnagynak (a továbbiakban: ügyeletes tiszt) a történeteket és kérték, hogy akár feljelentés, akár bejelentés formájában rögzítsék jegyzőkönyvben az általuk előadottakat. A panaszosok három órán keresztül vártak, de csak telefonhívások történtek, őket pedig úgy kezelték, mintha bűnözők lennének és kérték, hogy a rendőrkapitányság területét pedig ne hagyják el.

Közben megérkezett a szemlebizottság, akik a szállodához mentek, ugyanis, az ügyeletes tiszt elmondása szerint, miután a panaszosok eljöttek a szállodából, onnan bejelentés érkezett a rendőrségre.

Kb. három és fél óra elteltével megjelent a nyomozó alosztály vezetője, aki a panaszosokat felvitte egy irodába, majd elkezdte kézzel írni, hogy mi történt velük, majd egy ügyeletes nyomozónak szólt, hogy rögzítse a Robotzsaruban a feljelentésüket. A feljelentés rögzítésének felénél tartottak, amikor nyomozónak megszólalt a telefonja, majd közölte a panaszosokkal, hogy a bűnügyi osztály vezetője (a továbbiakban: bűnügyi osztályvezető) „leállította” a feljelentés felvételét.

Ismét egy óra telt el, amikor a panaszosok két tanúját vitték el meghallgatásra, majd a bűnügyi osztályvezető jelentés megtételére utasította a panaszost és feleségét a hotelben történetekről. A bűnügyi osztályvezető nem hallgatta meg a panaszost és feleségét, illetve azzal sem foglalkozott, hogy ők bűncselekmény sértettjeiként jelentek meg a rendőrségen feljelentés tétele céljából. A panaszos nyomatékosította, hogy önszántukból jelentek meg a rendőrségen, velük szemben intézkedést nem foganatosítottak, nem vonták közúti ellenőrzés alá, nem igazoltatták és nem is állították elő őket, hanem több bűncselekmény miatt feljelentést akartak csupán tenni a rendőrségen. A panaszos kifogásolta, hogy gyanúsítottként viselkedtek velük, az esküvőjükön pedig becsapták, megkárosították és bántalmazták őket. A panaszos kérdésére csak annyi választ kapott: tekintve, hogy ott vannak állományban, a feljelentést ott nem tehetik meg és nem is hajlandóak felvenni. A panaszosok kérték a személygépkocsijuk szemlélését forrónyom keretében, de azt nem tették meg.

Az elsőrendű panaszos jelezte, hogy – mivel esküvőjük volt, ahol alkoholt fogyasztottak – jelentésüket alkoholtól befolyásolt állapotban kellett megírniuk, és a tanúkat is így hallgatták ki, a panaszost pedig ittas vezetés miatt vérvételre szállították. Az elsőrendű panaszos elismerte, hogy ittasan vezetett, de az ismertetett körülmények miatt nem volt más választása, miután őket megfenyegették és feleségét bántalmazták is.

Az elsőrendű panaszos megjegyezte, hogy a forrónyom szemléje csak a hotelre terjedt ki, illetve a tanúkutatás csak a hotel személyzetre terjedt ki. Az elsőrendű panaszos hozzátette, hogy hotel kamerával van felszerelve, amit jeleztek is a rendőrségen.

Az elsőrendű panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőrkapitányságon vizet kért, akkor – a jelentés írása közben – csak néhány korty elfogyasztását engedélyezték a másodrendű panaszosnak adott ásványvízből, közölve, ha végzett, akkor majd kap vizet. A másodrendű panaszos pedig a gépkocsijukhoz szeretett volna kimenni, hogy gyógyszerét bevegye (Betalocot szed folyamatosan), mert a történetek miatt rosszul volt, mégsem engedték ki, és közölték vele, hogy a rendőrkapitányságról nem mehet ki. Hiába mondta a másodrendű panaszos, hogy tüszős mandulagyulladás is van, ami „rá is mehet a szívére”, de nem érdekelte őket. Az elsőrendű panaszos előadta, hogy „úgy bántak velük, mint a bűnözőkkel”, holott ők feljelentést akartak csak tenni a rendőrségen, amivel senki sem foglalkozott.

A panaszosok másnap késő délután visszamentek a rendőrségre, hogy a jelentésüket kiegészítve leadják és kérték, hogy vegyék le pótlólag az ujjlenyomatokat gépkocsijukról. A rendőrségen közölték, hogy a forrónyom nem megy be ezért a rendőrségre, illetve kérjék annak megtörténtét jelentésükben, „majd hétfőn döntenek róla”. Többször kérték az ügyeletes tisztet, hogy tegyen valamit, illetve, hogy foglalkozzon velük, de mindössze „flegma volt és úgy csinált ő is, mintha kívülálló emberek lennénk nem a saját kollégái”. Az elsőrendű panaszos továbbra is az ujjlenyomatok levételének elmulasztását sérelmezte, részletezve annak következményeit.

Az elsőrendű panaszos előadta, hogy felesége az ominózus éjszakán sérüléseket szenvedett, amivel nem foglalkozott senki, annyit mondtak csak neki, hogy jelentését a bántalmazásra tekintettel egészítse ki. A másodrendű panaszost nem szállították kórházba, saját maga, ügyvédje tanácsára ment el a D-i Kórház Sürgősségi Osztályára, mivel sérült bokája úgy bedagadt, hogy nem tudott ráállni, továbbá a csuklóján is egy dudor keletkezett. Az elsőrendű panaszos jelezte, hogy az orvosi dokumentumokat csatolták jelentéseikhez.

Az elsőrendű panaszos ezután arra tért ki, hogy amikor az otthon megírt jelentéseiket a rendőrségen ki akarták nyomtatni, a rendőrkapitány telefonált, miszerint a panaszosoknak el kell hagyniuk az épületet, a rendőrkapitányságot. A panaszosok félbehagyták jelentéseik formázását és ezen körülményt beleírva leadták a jelentéseket.

Az elsőrendű panaszos végül utalt arra, hogy a szemlét azóta sem végezték el, és arról sem kaptak tájékoztatást, hogy arra miért nem került sor. Az elsőrendű panaszos felháborítónak találta a megalázó elbánást és a bűnözőként titulálást. Az elsőrendű panaszos megítélése szerint feljelentésüket fel kellett volna a rendőrségnek vennie, ahogy a szemlét is le kellett volna folytatnia. Mindössze annyi tájékoztatást kaptak a panaszosok, hogy „mindez kapitányi utasításra ment, sőt Főkapitányi utasításra is”.

Az elsőrendű panaszos arra is kitért, hogy a rendőrkapitányságon, munkahelyükön számos eljárási hiba érte őket. Az elsőrendű panaszos feljelentést tett az illetékes nyomozó ügyészségen és csatolta jelentéseiket, valamint az ügghöz kapcsolódó egyéb dokumentumokat. A panaszos kérte a Testületet panaszának kivizsgálására.

2) Az elsőrendű panaszos panaszbeadványa kiegészítésében a következő releváns információkat rögzítette.

Miután a bűnügyi osztályvezető jelentést íratott az elsőrendű panaszossal, utána megszondáztatták, amely szabálysértési értékhatárt mutatott. Mindezt úgy tették a panaszossal, hogy sem előállítva nem volt, illetve semmilyen papírt sem íratattak vele alá. A panaszos maga ment a rendőrkapitányságra, hogy csalás miatt feljelentést tegyen. Ezek után kötelezték a vérvételre, amihez vizeletvétel is társult, amely vizsgálatoknak a panaszos nem állt ellen, noha előállítására nem került sor. A panaszos előadta, hogy mindannyiuk számára nagyon megalázó volt az, hogy öt órán keresztül nem hagyhatták el a rendőrkapitányság épületét és gyanúsítottként viselkedtek velük, holott a sérelem őket érte.

Az elsőrendű panaszos hozzátette, hogy a történetek másnapján indítványozott ujjlenyomat vételről a panasz-kiegészítés megírásáig nem határoztak, bár azóta már az ujjlenyomatokat az eső le is mosta.

Az elsőrendű panaszos ezen beadványához csatolta a másodrendű panaszos meghatalmazását is. Tájékoztatt továbbá, hogy a nyomozó ügyészségen megtett feljelentését átették a K-i Rendőrkapitányságra, ahol eredetileg is feljelentés szeretett volna tenni.

3) A panaszosok által megküldött, a másodrendű panaszos sérüléseiről 2012. június 23-án 16 óra 54 perckor készült ambuláns kezelőlap az alábbi adatokat tartalmazza.

A másodrendű panaszos saját lábán érkezett az egészségügyi intézménybe, és elmondása szerint a Wellness Hotel előtt, a szálloda vezetője a saját gépkocsijuk ajtaját szándékosan rácsapta jobb bokájára, a bal csuklója pedig a védekezés közben sérült meg.

A másodrendű panaszos bal csuklója nyomására, mozgására fájdalmat jelzett. A csuklóizület feletti területen duzzanat, míg a jobb külső boka felett ujjbegynyi területen vonalas hámlás volt látható, a külső bokatájék duzzadt, nyomás érzékeny volt.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A K-i Rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresése alapján a következőképpen tájékoztatta a Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetőjét a panaszügy kapcsán.

A K-i Rendőrkapitányság ügyeletére telefonon 2012. június 23-án 01 óra 35 perckor egy k-i lakos bejelentést tett, miszerint két férfi és két nő vendég bántalmazza a személyzetet. Az ügyeletes a bejelentést követően a helyszínre, a Hotelhez irányította a rendőrséget, baleseti helyszínelővel megerősítve. Az intézkedés keretében a „forrónyom” berendelésre került.

A baleseti helyszínelő a bejelentés és az első adatgyűjtés után a feltételezett elkövetők keresésére indult, akik bántalmazták az egyik felszolgálat. A leírásnak és a rendszám-törödének megfelelő járművet a K-i Rendőrkapitányság M. utcai parkolójában észlelték 2 órakor, majd ellenőrzés alá vonták, mely során megállapították, hogy a személygépkocsi volánja mögött az elsőrendű panaszos ül, mellette a másodrendű panaszos, akik a K-i Rendőrkapitányság S-i Rendőrség állományának tagjai, valamint további két civil személy tartózkodott a gépjárműben. Az intézkedést lefolytató rendőrökkel közölték, hogy feljelentést kívánnak tenni, mivel a szállodában nem volt megfelelő az ellátás és a másodrendű panaszost bántalmazták. E célból a négy személy a rendőrkapitányság épületébe bement.

Az épületben az ügyeletes tiszt fogadta a panaszosokat és az ügyelet előtti váróban helyezte el a négy személyt, ott várakoztak. Folyamatban volt a rendőrség adatgyűjtése, helyszín biztosítása és a forrónyom bevonulása, majd szemle foganatosítása.

A helyszínen intézkedő, a rendőrkapitányt helyettesítő bűnügyi osztályvezető telefonon keresztül tájékoztatta a rendőrkapitányt a rendkívüli eseményről és vele egyetértésben döntött úgy, hogy a panaszosok, a hivatásos állomány tagjai, jelentéstétel keretében adják elő a velük történeteket, nem pedig feljelentési jegyzőkönyvben.

A panaszosok vonatkozásában érdemi intézkedésre azért csak három óra múlva került sor, mert a bejelentéstől számítva a tényállás megállapításával párhuzamosan parancsnoki egyeztetés volt folyamatban, a jelentési kötelezettségnek megfelelően, mivel az érintettek közül kettő személy – és a bejelentés szerint az elkövetők – a K-i Rendőrkapitányság hivatásos állomány tagjai. Az adatgyűjtés és a helyszíni szemle befejezését követően a távollévő (szabadságon lévő) rendőrkapitány helyett a bűnügyi osztályvezető intézkedett, írásban jelentést kért a Hotelben 2012. június 23-án hajnalban történt eseményekkel kapcsolatban a panaszosoktól. A jelentéstételt követően az elsőrendű panaszos előállítását fogatosították ittas járművezetés megalapozott gyanúja miatt, vér-vizelet mintavétel céljából.

A bejelentés alapján garázdaság bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt fogatosított halaszthatatlan nyomozati cselekmények vették kezdetüket és a nyomozás érdekét nem szolgálta volna a felvilágosítás, mivel az elkövető személyének megállapítása folyamatban volt, aki vagy akik a cselekmény elkövetését követően személygépkocsival távoztak a helyszínről, amelyet később igazoltattak.

A másodrendű panaszos, az elsőrendű panaszos vér-vizelet vétele után tett jelentést arról, hogy a szálloda főnöke rá akarta csapni a kocsi ajtaját, de lába miatt nem tudta azt megtenni. Az első jelentése szerint sérülése nem keletkezett. 2012. június 23-án este a panaszos felesége jelentése mellé becsatolt egy 2012. június 23-án kelt, 16 óra 54 perckor készült ambuláns kezelőlapot.

A panaszosok normál hangnemben és bánásmódban részesültek.

A rendőrkapitány jelezte, hogy mellékeli a büntető ügyben készült jelentés, illetve határozat másolatát, amely alapján, hatáskör hiánya miatt a Nyomozó Ügyészségnek a nyomozás áttételre került. Rögzítette továbbá, hogy az elsőrendű panaszos feljelentése alapján a Nyomozó Ügyészség eljárást folytat hivatali visszaélés büntette miatt, mely ügyből – hatáskör hiánya miatt – áttételre került a K-i Rendőrkapitánysághoz a panaszosok sérelmére elkövetett csalás, garázdaság és testi sértés bűncselekmények, amelyek kapcsán nyomozást rendeletek el. A nyomozás elrendelése után a rendőrkapitányság felterjesztéssel élt, amely alapján a Megyei Rendőr-főkapitányság a K-i Rendőrkapitányságot határozatában kizárta és az eljárás lefolytatásával másik rendőrkapitányságot bízott meg.

A rendőrkapitány végül felsorolta az intézkedésben részt vevő rendőröket, összesen 11 főt név és beosztás szerint.

2) 2012. június 23-án az ügyeletes tiszt által készített hivatalos feljegyzés tanúsága szerint a fenti napon 1 óra 35 perckor érkezett bejelentés a rendőrségre, miszerint „kettő férfi és kettő nő bántalmazza a személyzetet”. A helyszínre 1 óra 36 perckor vonult ki a rendőrség, illetve 1

óra 38 perckor érkezett a helyszínre hat intézkedő rendőr. Az intézkedés módjaként a tanúkutatást és a helyszíni szemlét rögzítette az ügyeletes tiszt.

3) A rendőrkapitányság járőrszolgálati alosztályának két járőrének jelentése a következő releváns adatot tartalmazza.

1 óra 50 perckor az ügyeletes tiszt utasította a két járőrt, hogy jelenjenek meg a szóban forgó hotelnél, ahonnan bejelentés érkezett, miszerint a hotel személyzete konfliktusba keveredett a szálló vendégeivel.

A járőrök felvették a kapcsolatot egy pincéri gyakorlatot végző személlyel, aki kérdésre előadta, hogy több alkalommal kiszolgálta a panaszosokat és társaságát, és a kiszolgálások alkalmával az ittas állapotban lévő személyek többször inzultáltak, sértegették őt, ami után ő a recepciónál leült. Ezt követően a panaszosok a mosdóból visszafele jöttek, amikor ismét szóváltásba keveredtek vele, majd a másodrendű panaszos egy alkalommal meghúzta a haját és megfenyegette. Ezt követően a pincérgyakornok távozni akart, ami közben az elsőrendű panaszos megjelent és megfogta a karját, hogy megakadályozza az elmenetelét. Három további, helyszínen tartózkodó személy a pincérgyakornokkal egyezően adta elő a történetet.

Meghallgatta a két járőr *O-t*, aki kérdésre elmondta, hogy az elsőrendű panaszos többször szidalmazta őt és elégedetlenségét fejezte ki a kiszolgálást illetően. Egyik alkalommal a panaszos azt is közölte vele, hogy ő és tanúja nyomozók és „meg fogják ütni a bokájukat”, utalva a hotel személyzetére. Ezen személy azt is elmondta, hogy lánya is kiszolgálta a panaszosokat, amely során őt is inzultálták.

A két járőr további két személyt is meghallgatott, akik egybehangzóan adták elő azt, hogy a panaszosok viselkedése „kritikán aluli” volt, több alkalommal inzultáltak, sértegették a személyzetet.

A panaszosokat és tanúkat a két járőr nem tudta meghallgatni a helyszínen, mivel kiérkezésükig a helyszínt már elhagyták. Távozásuk módját illetően a járőrök információt szerezni nem tudtak.

A helyszínt a két járőr L. r. törzssászlósna és F. r. főtörzsőrmesternek adta át.

4) Az ügy kapcsán T. r. törzssászlós és L. r. törzsőrmester jelentése a következő releváns információkat tartalmazza. A két rendőr 1 óra 40 perckor jelent meg a szállodánál az ügyeletvezető utasítására annak érdekében, hogy a fenti két járőr intézkedéséhez segítséget nyújtsanak.

Az egyik járőr arról nyújtott tájékoztatást, hogy a négy személy – azaz a panaszosok és két tanújuk – a bejelentő elmondása szerint egy szürke Opel Zafira személygépkocsival, a rendőrök megérkezése előtt hagyta el a helyszínt.

1 óra 50 perckor a két rendőr egy szürke személygépkocsit látott elhaladni a Sz. utcáról a K. utca felé kanyarodva. Ezután elindultak a gépjármű után, majd – mivel az autót szem elől

vesztették – a gépkocsi felkeresésére indultak. 2 órakor a K-i Rendőrkapitányság parkolójában, egy ott álló szürke Opel Zafira személygépkocsit észleltek, amelyet ellenőrzés alá vontak. A gépkocsiban négy személy – köztük a panaszosok – tartózkodott. A jelentés ezt követően a négy személy adatait tartalmazza.

A panaszosok a rendőrök kérdésére elmondták, hogy azért tartózkodnak a rendőrség parkolójában mert feljelentést kívánnak tenni. Az ügygel kapcsolatosan az ismertették velük, hogy 2012. februárjában a szóban forgó hotelban teljes ellátással, korlátlan fogyasztással, egy napi szállással 50 000 Ft értékben foglaltak le egy szobát esküvőjük céljából. A programban négyen vettek részt, a két panaszos és két tanújuk. Az esküvő napján a panaszosok az ellátással nem voltak megelégedve, ezért szóváltásba keveredtek a személyizzeltel. Heves vita alakult ki közöttük és a felszolgáló hölgy között. Ennek során a fiatal felszolgáló egy alkalommal arcon ütötte az egyik panaszost, aki ennek következtében nem szenvedett látható sérüléseket. Hozzá tették, hogy mindezek okán kívánnak feljelentést tenni a rendőrkapitányságon. A történeteket az igazoltatott négy személy egyhangzóan így mondta el.

Ezt követően gyalogosan beszéltek a rendőrkapitányságra az ügy tisztázása, és feljelentés megtétele céljából.

5) Az ügyeletes tiszt 2012. június 23-án kelt jelentése szerint ezen a napon 02 óra körüli időben a rendőrkapitányság épületében beszélgetett a másodrendű panaszossal, aki elmondta, hogy a Hotelben szóváltásba keveredett egy felszolgálóval. A szóváltás után a felszolgáló a kezében tartott mobiltelefonnal arcon ütötte a jobb arcán. A másodrendű panaszos elmondása szerint bőrpír volt rajta, de már elmúlt.

6) A forrónyomos szolgálatot ellátó rendőrök – L. r. törzsszázlós, F. r. főtörzsőrmester, H. r. százados által aláírt – jelentése szerint 2013. június 23-án éjjel 02 óra 34 perckor telefonon hívta fel az ügyeletes tiszt L. r. törzsszázlóst azzal, hogy be kell mennie a rendőrségre egy garázdasággal kapcsolatos ügyben szemlét lefolytatni. A rendőrkapitányságon az ügyeletes tiszt közölte L. r. törzsszázlóssal, hogy a bűnügyi technikus (F. r. főtörzsőrmester) kollégájával vonuljanak ki a garázdaság helyszínére, a Hotelhez, illetve ott folytassanak le a garázdaságot elkövetők fogyasztási helyére kiterjedő szemlét. A szemlét 03 óra 55 perckor kezdték el, amelynek ideje alatt a forrónyom parancsnok is csatlakozott hozzájuk (H. r. százados). A helyszíni szemlééről jegyzőkönyv készült, amelyet 05 óra 12 perckor fejeztek be, majd adatgyűjtő tevékenységbe kezdtek, amelynek keretében meghallgatásokra került sor.

A jelentés szerint meghallgatták a szállodavezetőt, aki a fentiekben már ismertetteken túl elmondta, hogy a panaszosok és társaságuk először a szálloda melletti kinti területen foglaltak helyet és fogyasztottak, tekintettel arra, hogy a vacsoráztatásról 19 órai kezdettel szólt a szerződés. Ekkor mind a négyen alkoholt fogyasztottak, ráadásul olyanokat is, amelyeket szerződés szerint ingyen nem is kaphattak volna meg. 19 óra körül az étteremben foglaltak helyet és megkezdték a vacsora elfogyasztását, azonban a vacsora felszolgálása közben a személyzetet folyamatosan provokálták, megjegyzéseket tettek az étel színvonalára és az ital mennyiségére. A vacsora után tovább italoztak és folyamatosan inzultálták a felszolgálókat arra hivatkozva, hogy ők korlátlan italfogyasztást kértek és követelték, hogy ne csak a szerződésben szereplő termékek közül választhassanak. A szálloda vezetője és a felszolgálók próbálták a helyzetet kezelni és a szerződésen túlmenően további két üveg italt ajándékoztak a

társaságnak. A szállodában ez idő alatt több vendég tartózkodott. Egy idő után a panaszosok az étterem magnóját önszántukból felhangosították, hivatkozva arra, hogy bulizni szeretnének. Mivel a szerződésben mindez nem szerepelt és a többi vendég vacsoráját is zavarta az, ezért a személyzet lehalkította a zenét, azonban a zenét visszahangosították és trágár szavakat hangoztatva inzultáltak a felszolgáló személyzetet. A felszolgálók a szálloda igazgatójának többször jelezték a vendégek elfogadhatatlan viselkedését és azt, hogy a helyzet egyre kezelhetetlenebb. Elmondta a szállodavezető azt is, hogy olyan is előfordult, hogy a másodrendű panaszos bement a pult mögé és a hűtőt nyitogatva további italokat követelt. Éjjel 02 óra után a recepció előtti fotelben az egyik 17 éves felszolgáló tanuló lányt a másodrendű panaszos hajánál fogva megrángatta, trágár szavakkal illette és megpróbálta a hotel épületéből az utcára magával vinni. A személyzet férfi tagjainak kellett közbeavatkozni, aminek hatására a tettelegesség megszűnt. A személyzet közölte, hogy rendőrt hívnak, mire a társaság az épületet elhagyta. Az incidens közben a panaszosok többször hangoztatták azt is, hogy „jóval kezdtek ki, nyomozók vagyunk”.

A rendőrök további három személyt hallgattak meg, akik a szálloda vezetőjének elmondását támasztották alá. A személyzet további négy tagját meghallgatni nem tudták, mert már nem tartózkodtak a szállodában.

A jelentés szerint a felszolgáló lány bántalmazását a személyzet három tagja látta.

L. r. törzsszázlós javasolta a garázdaság vétség elkövetése miatt a nyomozás elrendelését.

7) Az elsőrendű panaszos 2012. június 23-án kelt jelentése a panaszbeadvánnyal lényegében megegyezően tartalmazza a hotelben történt, és általa sérelmesnek tartott eseményeket. Rögzítette jelentésében, hogy a rendőrkapitányságon 02 óra 30 perc körüli időben azért jelent meg a másodrendű panaszossal, hogy feljelentést tegyen a sérelmére elkövetett csalás elkövetésének gyanúja miatt. A rendőrkapitányságon az ügyeletes tiszt sem feljelentést, sem feljegyzést nem írt az általa bejelentett eseményről. Szóban annyit mondott neki az ügyeletes tiszt, hogy értesítette a forrányom parancsnokát, valamint, hogy a bünyügyi osztályvezető megérkezéséig várnia kell.

Az elsőrendű panaszos jelentésében a szóváltáson kívül – azaz, hogy a másodrendű panaszost trágár szavakkal illették, amit ő nem hagyott szó nélkül – a kiszolgálással kapcsolatos elégedetlenségét ismertette. Jelentésében kitért arra is, hogy a fentiekben már megjelölt pincérnő egyszer arcon ütötte a másodrendű panaszost. Ezután mentek be a rendőrkapitányságra, ahol a bünyügyi osztályvezető utasította őt arra, hogy írjon jelentést, „mert nem tehet feljelentést”.

8) A másodrendű panaszos 2012. június 23-án kelt jelentése szerint a fenti napon, 02 órakor azért jelent meg az elsőrendű panaszossal a rendőrkapitányságon, hogy csalás vétsége miatt feljelentést tegyen az elsőrendű panaszos.

A másodrendű panaszos jelentése szintén a panaszban foglaltaknak megfelelően számol be a sérelmezett esetről, miszerint a hotelben nem volt megfelelő a kiszolgálás, valamint, hogy konfliktus alakult ki a hotel dolgozói és a panaszosok között. A másodrendű panaszos jelentésében azt is rögzítette, hogy az egyik pincérnő oldalról megütötte arcát, amelynek az

elsőrendű panaszos is a tanúja volt. Erre a pincérnő azt találta ki, hogy a másodrendű panaszos húzta meg a haját, amivel kapcsolatosan a másodrendű panaszos azt állította, hogy nem igaz, arra ideje sem lett volna. Ezek után ment ki a szállodából, majd az elsőrendű panaszos és „O. főnöke” is utánament, ahol utóbbi közölte a panaszosokkal, hogy „40 év pokol” vár rájuk. A másodrendű panaszos közölte vele, hogy meg fogja tenni a kellő lépéseket, mivel becsapták őket és nem azt kapták, amit kifizettek. A másodrendű panaszos ezek után jelent meg a rendőrségen, ahol a bűnügyi osztályvezető utasítására feljelentését jelentésbe foglalta.

9) A másodrendű panaszos fenti jelentését 2013. június 23-án azzal egészítette ki, hogy miután 02 óra 30 perc körüli időben kijött a szállodából az elsőrendű panaszos is utánament és beültek az autóba. Az autó ajtaja nyitva volt, amikor a szálloda vezetője odalépett ahhoz és kiabálva közölte velük, hogy tűnjenek el onnan és „be akarta csapni az autó ajtaját”, amit nem tudott mivel a másodrendű panaszos lába ott volt. Ezt még kétszer megismételte, amit a panaszosok esküvői tanúi is láttak. Az egyik esküvői tanú és az elsőrendű panaszos felszólította a férfit, hogy többet ne csapja a másodrendű panaszos lábára az ajtót, ennek ellenére mégis megtette. A másodrendű panaszos ezt követően rögzítette: „sérülésem nem keletkezett, de férjemet ekkor fenyegette meg és én ekkor közöltem vele, hogy feljelentést teszek ellenük mind azért, hogy becsaptak minket, mind pedig a bántalmazásért”. A másodrendű panaszos azzal zárta le a jelentését, hogy saját maga kívánta kiegészíteni jelentését és nem utasításra írta azt.

10) A rendőrség megküldött egy, 2012. június 23-án kelt büntető feljelentést, amelynek felvételére 07 óra 50 perc és 07 óra 55 perc között került sor. A „feljelentő” adatainál az elsőrendű panaszos adatai szerepelnek.

A feljelentés szerint 2012. június 23-án 2 óra körüli időben intézkedés alá vontak egy Opel Zafira típusú személygépkocsit, mely a rendőrség mellett található parkolóban tartózkodott. A jármű bal első ülésén az elsőrendű panaszos ült. Majd az adatgyűjtést követően megállapítást nyert, hogy az elsőrendű panaszos a Hotelben volt szállóvendég, ahol az este folyamán alkoholt fogyasztott. Az elsőrendű panaszos a hotel parkolójában várakozott személygépkocsijával, majd 01 óra 45 perc körüli időben a K. utca irányába, a M. utcában a rendőrség mellett található parkolóban, az úttesttel párhuzamosan állt meg. Az adatgyűjtés után az elsőrendű panaszossal 06 óra 34 perckor r. őrnagy és r. törzsőrmester LION alkoholszondát alkalmazott, amelynek eredménye 0,25 mg/l lett. Az elsőrendű panaszost ezt követően a városi kórház ügyeletére állították elő egyszeri vér- és vizeletminta vételre. A vérminta 2012. június 23-án 06 óra 45 perckor, a vizeletminta pedig 06 óra 49 perckor vizelet egységdobozba lett elhelyezve.

11) Az elsőrendű panaszos előállításáról szóló jelentés szerint a panaszost 2012. június 23-án 6 óra 30 perckor a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, az Rtv. 33. § (1) bekezdés szerint, mint személyi szabadságában korlátozott személyt átvizsgálták, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontjára tekintettel vérvétel, mintavétel elvégzéséhez előállították.

Az intézkedés alapjául szolgáló tényállás a feljelentéssel azonosan tartalmazza a történeteket, időpontokat. A jelentés szerint az előállítás a fenti napon 07 óra 10 perckor megszűnt, ekkor az elsőrendű panaszost szabadon bocsátották.

12) Egy 2012. június 23-án 05 óra 05 perckor rögzített jegyzőkönyvben a meghallgatott személy az alábbi releváns információkat közölte az esettel összefüggésben.

A panaszosok egyik esküvői tanúja előadta, hogy az esküvőről a hotelbe visszaérkezve kezdődtek a szóváltások. Az esti órákban a panaszosok kimentek a pincékhez, amikor szóváltás alakult ki és az egyik pincérnő trágár szavakkal illette a másodrendű panaszost. Ezek után el szerettek volna jönni a hotelből, de egy férfi megkérte őket, hogy maradjanak, majd a hotel tulajdonosa bocsánatot kért és ígéretet tett arra, hogy minden a megállapodás szerint fog menni. Ez működött is egy darabig, majd a panaszosok elmentek a mellékhelyiségbe és onnan visszafele jövet a pincérnő arcon ütötte a másodrendű panaszost. Ezután a panaszosok kimentek a kocsihoz. Az autónál a hotel tulajdonosa az elsőrendű panaszosnak azt mondta, „40 év pokol vár rád”, illetve a másik esküvői tanúnak azt mondta, „nem szégyellitek magatokat”. Ezek után beültek a személygépkocsiba, hogy keressenek maguknak egy parkolót, ahol ki tudják magukat pihenni, és ezért álltak meg az ominózus parkolóban. Majd a panaszosok mondták, hogy bemennek a rendőrségre feljelentést tenni. A meghallgatott személy elmondta, hogy az este folyamán mind a négyen fogyasztottak alkoholt, a gépkocsit a hoteltől elindulva az elsőrendű panaszos vezette át a parkolóba 01 óra 45 perckor, a jobb első ülésen pedig a másodrendű panaszos ült.

13) Egy, 2012. június 23-án 6 órakor felvett „jegyzőkönyv meghallgatott személy elmondásáról” az eset kapcsán a következő releváns adatot tartalmazza. A panaszosok másik esküvői tanúja, a meghallgatott személy elmondta, hogy az esküvőre a hotelből mentek, majd oda 16 óra 15 perc körüli időben érkeztek vissza. A hotelbe visszaérkezve a teraszon iszogattak (boros kóla, kávé, 1 l Jägermeister, 1 üveg Baleys), de a kiszolgálás nem volt megfelelő. A meghallgatott személy megjegyezte, hogy ő itta egyedül a Jägermaistert. A meghallgatott személy ezt követően már nem sok mindenre emlékezett, egy-két kép maradt meg csak neki a történetekről. Ezek után vacsoráztak, ami alatt szintén nem volt megfelelő a kiszolgálás, majd újra iszogattak. Úgy volt, hogy a hotelben fognak aludni, de mivel az este folyamán a kiszolgálás minőségét kifogásolták a panaszosok, ebből problémák adódtak. Ezért összekapolták ruháikat a szobákban, majd elhagyták a hotelt. Az autóval a rendőrségre mentek, ott leálltak a parkolóban, majd a panaszosok bementek feljelentést tenni. A meghallgatott személy hozzátette, hogy az este folyamán nagyon sokat ivott, ezért nem is nagyon emlékszik arra, hogy konkrétan miért mentek be a rendőrségre.

Elmondta, hogy beálltak „valahova a parkolóba és talán akkor jöttek oda a rendőrök, de az is lehet, hogy ők állítottak meg minket hajnalban, amikor a hotelből eljöttünk.”

14) A bűnügyi osztályvezető 2012. június 23-án kelt jelentése szerint ezen a napon 02 óra 20 perckor értesítette telefonon őt a rendőrkapitányság ügyeletes tisztje arról, hogy 01 óra 35 perckor a Hotelből bejelentés érkezett, miszerint a bejelentőt két férfi és két nő vendég bántalmazta.

Az intézkedés során a helyszínt járőr biztosította, a baleseti helyszínelő a helyszínen adatgyűjtést végzett, amely alapján a bejelentésben szereplő személyeket a rendőrkapitányság melletti parkolóban, autójukban igazoltatták. A négy személy azonosítása után az elsőrendű panaszos közölte, hogy feljelentést kíván tenni, mert nem volt elégedett a hotel szolgáltatásával, valamint szóváltást követően az egyik felszolgáló a másodrendű panaszost egy alkalommal arcon ütötte.

A garázdaság bűncselekményére tekintettel a teljes forrányomot berendelték, helyszíni szemle fogantatására került sor a szállodában, valamint az érintettek körében teljes körű adatgyűjtés történt.

A bűnügyi osztályvezető ezt követően olyan – a hotelben történt – információkról számolt be, amelyet fentiekben ismertetett dokumentumok ugyancsak tartalmaznak. A másodrendű panaszos magatartásával kapcsolatosan pedig rögzítette, hogy erőszakos cselekménye a jelenlévőkben megbotránkozást és riadalmat keltett.

A panaszosok a bűnügyi osztályvezető utasítására készítettek jelentést, és közölte velük, hogy ami miatt feljelentést kívántak tenni, azt szintén belefoglalhatják a jelentésükbe. Majd ezt követően, mivel az adatgyűjtés és a meghallgatások alátámasztották azt, hogy az elsőrendű panaszos a járművezetés megkezdése előtt alkoholt fogyasztott, vele szemben LION alkoholszondát alkalmaztak, ami 06 óra 34 perckor 1,25 mg/l értéket mutatott, majd vér és vizelet vételre került sor.

A bűnügyi osztályvezető rögzítette, hogy a panaszosok jelentései szerint az ő sérelmükre követtek el garázdaság bűncselekményt.

A bűnügyi osztályvezető megállapította: „az adatgyűjtés adatai a jelentésükben foglaltakat nem támasztják alá”, a szálloda egyik dolgozójának bántalmazását három alkalmazott látta.

Végül a bűnügyi osztályvezető jelentésében úgy fogalmazott, hogy a másodrendű panaszos által megvalósított cselekmény alkalmas a garázdaság vétség megalapozott gyanújának megállapítására.

15) A Testület eltekint azon iratok ismertetésétől, amelyek annak kapcsán keletkeztek, hogy a panaszosok 2012. június 23-án, az esti órákban a rendőrségen megjelentek, figyelemmel a jelen állásfoglalás III. részben foglaltakra.

III.

A Testület a panaszos beadványa, a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok alapján és az elvégzett hatáskörvizsgálat után értékelte azt, hogy a panaszosoknak sérült-e valamely alkotmányos alapjoga azzal, hogy 2012. június 23-án, az éjjeli órákban csak hosszas várakozás után foglalkoztak ügyükkel a rendőrségen, valamint, hogy megfelelő elbánásban részesültek-e a panaszosok az intézkedő rendőrök részéről. A Testület ezen túlmenően arra a kérdésre adott választ, hogy jogszerűen került-e sor az elsőrendű panaszos mintavételére, illetve, hogy a másodrendű panaszos megkapta-e a szükséges segítséget esetleges sérülései okán.

A Testület a panasz eljárás során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében foglalt emberi méltósághoz illetőleg az abból levezethető testi épséghez, a IV. cikkében biztosított szabadsághoz és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testületnek elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy a panasz mely része vonatkozásában van hatásköre vizsgálatot folytatni az eljárását szabályozó Rtv. 92. §-a alapján. Ezen jogszabályhely – sérelmezett rendőri intézkedéskor hatályos – (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A fenti rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, azok közül is azok, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A panaszosok elsősorban azt nehezményezték, hogy amikor a rendőrségen azt kérték, hogy feljelentés vagy bejelentés formájában rögzítsék a velük történeteket, ezt az eljáró rendőrök nem tették meg.

A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatározás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezését vette. A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés: minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

A Testület utal arra, hogy hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a Testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be.-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Meg kell említeni, hogy a panaszolt feljelentés felvételének elmulasztását a rendőrségi iratok sem cáfolták, azok szerint, mivel a panaszosok a rendőrkapitányság állományába tartoztak, ezért a bűnügyi osztályvezető jelentéstételre kötelezte őket.

Az említett mulasztás jellegéből adódóan a Be. hatálya alá tartozik, mely megfelelő jogorvoslati lehetőséget biztosít az ilyen panasz esetén. A nyomozás során igénybe vehető jogorvoslatokat szabályozó cím alatt a Be. 196. § (1) bekezdése úgy szól, hogy akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül panasszal élhet.

b) A panaszosok kifogásolták, hogy annak ellenére, hogy azt külön kérték, és írásba is adták, mégsem került sor a gépkocsijuk szemlélésére.

Ezen kérdést illetően rögzíteni kell, hogy a Testület érdemi vizsgálatot, hatáskör hiányában, nem folytathat a hatáskörére vonatkozó rendelkezések értelmében büntetőügyben végzett eljárási cselekmények jogszerűségét, célszerűségét illetően, ugyanígy a büntetőeljárás keretében végzett nyomozati cselekmények jogszerűsége kapcsán, illetőleg az azzal kapcsolatos mulasztás megállapítása vonatkozásában, így a vizsgált esetben nem jogosult azt kivizsgálni, hogy mulasztott-e a nyomozó hatóság akkor, amikor a panaszosok gépjárművét érintő szemle eljárást nem folytatta le.

Az ügyész, ügyészség és a rendőrség nyomozó hatóságként történő eljárását nem az Rtv., hanem a Be. szabályozza. Az ilyen jellegű panaszok felülvizsgálatára pedig úgyszintén a Be. 195. §-199. §-ban foglalt rendelkezései biztosítanak megfelelő jogorvoslatot.

c) A panaszosok azon sérelme kapcsán, miszerint őket 2012. június 23-án a rendőrkapitányság épületében megakadályozták abban, hogy jelentéseiket az éjjel történetekkel kapcsolatban ott kiegészítsék és kinyomtassák, a Testület az alábbi álláspontját rögzíti.

A Testület megítélése szerint a panaszbeadvány ezen része nem tartalmaz olyan rendőri intézkedésre történt hivatkozást, amelyre az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatásköre kiterjed. A panaszosok a rendőrség hierarchikus szervezetén belül, a szolgálati jogviszonyukból adódó olyan munkáltatói utasítást kifogásoltak, ami semmiképpen sem tekinthető olyan Rtv. szerinti rendőri intézkedésnek, amelynek jogszerűségét vagy jogszerűtlenségét a Testület megállapíthatná.

A Testület tájékoztatja a panaszosokat arról, hogy a rendőrség szervezetén belüli, munkáltató által kiadott utasítás jogszerűségének felülvizsgálatára hatásköre nem terjed ki.

A Testület a fenti kérdések vonatkozásában hatáskörének hiányát állapította meg.

2) A Testület azt értékelte érdemben először, hogy sérült-e a panaszosok valamely Alaptörvényben foglalt alapjoga azzal, hogy csak hosszas, mintegy három órás várakozás után kezdtek foglalkozni ügyükkel a rendőrségen.

A rendőrségi iratok szerint a kapitányságra 2012. június 23-án éjjel, 01 óra 35 perckor érkezett bejelentés a Hotelből miszerint ott két férfi és két nő vendég a személyzetet

bántalmazza. Garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt az ügyeletes tiszt járőrt és baleseti helyszínelőt küldött a helyszínre, illetve a forrónyomos szolgálatot ellátó rendőröket is berendelték, akik később úgyszintén a helyszínre érkeztek.

A rendőrkapitányság vezetője azzal indokolta, hogy csak három óra elteltével került érdemi intézkedésre sor a panaszosok vonatkozásában, mert „a bejelentéstől számítva a tényállás megállapításával párhuzamosan parancsnoki egyeztetés volt folyamatban, a jelentési kötelezettségnek megfelelően.” A rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetéséről érkezett bejelentés szerint ugyanis a két elkövető a rendőrkapitányság hivatásos állományú tagjai. A rendőrkapitány továbbá rögzítette, hogy őt a bűnügyi osztályvezető helyettesítette, aki az adatgyűjtés és a helyszíni szemle befejezését követően intézkedett, írásban jelentést kért a panaszosoktól a szállodában aznap hajnalban történetekről.

A rendelkezésre álló dokumentumok szerint az események a következő kronológiában zajlottak le a rendőrségre érkező bejelentés után. Az ügyeletes tiszt hivatalos feljegyzése arról tanúskodik, hogy a rendőrséget a hotelből 01 óra 35 perckor riasztották azzal, hogy a személyzetet két férfi és két nő bántalmazza. A helyszínre a dokumentum szerint 01 óra 36 perckor vonult ki a rendőrség, és oda 01 óra 38 perckor érkeztek meg a rendőrök. Az ügy kapcsán T. r. főtörzssászlós és L. r. törzsrőrmester által írt jelentés szerint ők 01 óra 40 perckor érkeztek a helyszínre, ahol 01 óra 50 perckor egy szürke személygépkocsit láttak elhaladni, amely gépjármű után indulva elkezdtek az elkövetők által használt gépjármű felkutatását. A két rendőr 02 órakor a rendőrkapitányság parkolójában lett figyelmes egy Opel Zafira személygépkocsira, amelyet ellenőrzés alá vontak. Az intézkedés során kiderült, hogy a gépkocsiban a panaszosok és további két személy tartózkodott. A panaszosok röviden elmondták a szállodában történeteket, így az ellátással kapcsolatos elégedetlenségüket, a kialakult szóváltást, valamint azt, hogy a heves vita következtében az egyik alkalmazott arcon ütötte a másodrendű panaszost, akinek a jelentés szerint látható sérülése nem keletkezett. A panaszosok jelezték feljelentési szándékukat.

A két járőr jelentése azt tartalmazza, hogy ők 1 óra 50 perckor – azaz akkor amikor a fenti két rendőr az elkövetők felkutatására indult – kaptak utasítást arra, hogy a hotelnél jelenjenek meg. A járőrök felvették a kapcsolatot a szálloda alkalmazottaival és annak vezetőjével, akiket meghallgattak az eseményekkel összefüggésben. A helyszínt a járőrök L. r. zászlósna és F. r. főtörzsrőrmesternek, azaz a forrónyomos szolgálatot ellátó rendőröknek adták át.

A forrónyomos szolgálatot ellátó L. r. törzssászlóst az ügyeletes tiszt éjjel 02 óra 34 perckor hívta fel, majd ő a bűnügyi technikussal együtt helyszíni szemlébe kezdett 03 óra 55 perckor. A helyszíni szemlébe bekapcsolódott a forrónyom parancsnoka (aki egyébként a panaszbeadvány szerint a panaszosokat a rendőrségre érkezésük után kb. 3 órával később felkísért egy irodába és megkezdte meghallgatásukat). A helyszíni szemlét 05 óra 12 perckor fejezték be, ami után adatgyűjtő tevékenység, valamint meghallgatások vették kezdetüket.

A rendőrségen a panaszosok egyik esküvői tanújának meghallgatása 05 óra 05 perc körüli időben vette kezdetét, míg a másik esküvői tanút 06 óra körüli időben kezdték el meghallgatni. Az elsőrendű panaszossal 06 óra 34 perckor alkalmaztak LION típusú alkoholszondát, majd annak pozitív eredménye okán 06 óra 45 perckor vérminta, 06 óra 49 perckor pedig vizeletminta került elhelyezésre vér-vizelet egységdobozba. Azt hogy 2012. június 23-án hajnalban pontosan hány órakor rögzítették a panaszosok jelentésüket, a Testület

előtt nem ismert, de a rendőrségi tájékoztatás szerint arra az elsőrendű panaszos mintavételre történő elszállítása előtt került sor.

A panasz ezen vonatkozásában a Testületnek két kérdésre kellett választ adni, egyrészt, hogy fennállt-e a rendőrség Rtv. 13. §-a szerint intézkedési kötelezettsége, másrészről pedig, hogy arányosnak tekinthető-e az, hogy a panaszosok által előadottak alapján csak 3 órával a rendőrségen való megjelenésük után kezdtek a személyüket érintő érdemi intézkedésbe.

Az Alaptörvény 46. cikkének (1) bekezdése kimondja: „A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme.” Ezen túlmenően az Rtv. 1. §-a tartalmaz rendelkezéseket a rendőrség feladatára vonatkozóan. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja szerint az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és az Rtv. felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében a rendőrség általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését; szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében; ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat. Az Rtv. 11. § (1) bekezdése a rendőr feladatainak ellátásáról és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről a következőképpen rendelkezik: „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése pedig a rendőr intézkedési kötelezettségével kapcsolatosan a következőket rögzíti: rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 4. § (3) bekezdése az Rtv. előírásait a következőképpen egészíti ki: A rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni. A rendőr az életet, testi épséget és a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni.

Megállapítható, hogy a rendőrségre elsőként a hotelből érkezett bejelentés, amelynek alapján a garázdaság bűncselekményének gyanúja merült fel, ami alapján egyértelműen intézkedési kötelezettsége keletkezett az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján a rendőrségnek. A helyszíni adatgyűjtés, illetve a panaszosok rendőrkapitányság parkolójában történt intézkedés alá vonása, illetve a panaszosok ügyeletes tiszttel történt párbeszéde után világossá vált a rendőrség számára, hogy a hotelben történtek, illetve a panaszosok által előadott eset között kapcsolat áll fenn. Az ügyeletes tiszt elsőként a hotelből érkező bejelentésre tekintettel járőröket küldött a helyszínre 1 óra 36 perckor, majd miután a panaszosok 2 óra körül neki is elmondták a velük történt esetet, 02 óra 34 perckor a forrányomos szolgálatot ellátó

rendőröket is berendelte, majd a helyszínre irányította. Tényként rögzíthető, hogy folyamatos intézkedések történtek az ominózus eset helyszínén, hiszen elsőként két rendőr jelent meg hotelnél, akik nem sokkal később elkezdték felkutatni az alkalmazottak által előadott bűncselekmény lehetséges elkövetőinek személygépkocsiját, aminek eredményeképpen négy személyt vontak intézkedés alá a rendőrség parkolójában, köztük a panaszosokat. A hotelnél további két járőr végzett meghallgatásokat, akik a helyszínt a forrónyomos szolgálatot ellátó kollégáknak adták át. A helyszínen utóbbiak helyszíni szemlét folytattak le, amibe bekapcsolódott a forrónyom parancsnoka, illetve 05 óra 12 perc után helyszíni adatgyűjtés és meghallgatások történtek. A rendőrkapitányságon szintén meghallgatás zajlott 05 óra 05 perctől és illetve 6 óra körüli időponttól.

A Testület álláspontja szerint a megismert körülmények – így mind a bejelentés és mind a panaszosok előadása – alapján a rendőrség a szükséges helyszíni intézkedéseket elvégezte a cselekmény és annak körülményeinek feltárása érdekében, ennek okán intézkedés elmulasztását nem tartja indokoltnak megállapítani.

Ezt követően a Testület azt mérlegelte, hogy a panaszosok három órán át történő várakoztatása az Rtv. 15. §-a kontextusában aránytalannak tekinthető-e. Ezen rendelkezés kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával; továbbá több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület álláspontja szerint a fentiekben ismertetett eset kapcsán foganatosított intézkedések szükségessé váltak a fennálló helyzetben, hiszen nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy a rendőrség egy és ugyanazon esetről két szemszögből, egymással szöges ellentétben álló információhalmazt kapott, amelynek tisztázása nyilvánvalóan időt igényelt. Megjegyzendő, hogy a rendőrségi iratokból és a panaszbeadványból is az tűnik ki, hogy panaszosok előadhatták a történeteket, amelyet jelentésbe foglaltak, ahogy esküvői tanúik – akik szemtanúi voltak az eseményeknek – meghallgatása is megtörtént. A helyzetet megnehezítette az is, hogy a panaszosok az intézkedő rendőrkapitányság állományában látnak el szolgálatot, és a hotelből érkezett bejelentést követő adatgyűjtés alapján pedig annak a gyanúja merült fel, hogy a panaszosok voltak azon a személyek, akiknek magatartásuk megalapozta a garázdaság gyanúja miatti helyszíni intézkedéseket, így a helyszíni szemle lefolytatását, meghallgatásokat és a további adatgyűjtést.

A Testület a fent megfogalmazott érvek alapján arra a megállapításra jutott, hogy egyrésről rendőri intézkedést nem mulasztott a rendőrség, illetve a panaszosok várakoztatása – tekintettel az az idő alatt elvégzett eljárási cselekményekre – nem tekinthető aránytalannak, **mindezek okán pedig nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga.**

3) A panaszosok sérelmezték az intézkedő rendőrök hangnemét és bánásmódját, nevezetesen azt, hogy úgy viselkedtek velük, mintha bűnözők lennének.

Ennek kapcsán a Testület az Rtv. 2. § (1) bekezdésére hivatkozik, amely jogszabályhely úgy rendelkezik, hogy „a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az

ember jogait”. Ezen túlmenően az Rtv. 11. § (1) bekezdése értelmében „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”.

A Testületnek azt kellett tisztáznia, hogy a panaszolt szituációban az eljáró rendőr magatartása alkalmas lehetett-e a panaszosok emberi méltóságának megsértésére. Az érintettek ugyanakkor ezen kérdéssel kapcsolatosan ellentétes módon adták elő a történeteket. Míg a panaszosok állítása szerint bűnözőként bántak el velük, addig a rendőrkapitány azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy a panaszosok normál hangnemben és bánásmódban részesültek.

A fentiek ismeretében a Testületnek nem állt módjában megállapítani azt, hogy az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt sérült-e a panaszosok emberi méltóságához való joga, mivel a rendelkezésre álló – egymásnak ellentmondó – bizonyítékok között a Testület az ellentétet nem tudta feloldani.

4) A Testület ezt követően abban a kérdésben foglalt állást, hogy jogszerűen döntött-e a rendőrség az elsőrendű panaszos mintavétel céljából történő előállításáról, úgy, hogy egyébként az elsőrendű panaszos önszántából, feljelentés megtétele céljából jelent meg a rendőrségen.

Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatív sorolja fel az előállítás okait, amelyek közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben az intézkedő rendőrök az elsőrendű panaszos előállítása, illetve mintavétel céljából történő orvosi ügyeletre szállítása indokaként az Rtv. 33. § (2) bekezdése c) pontját jelölték meg. Ezen rendelkezés értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.

A rendőri jelentések szerint a panaszosok jelentéseik megtétele után LION típusú alkoholszondát alkalmaztak az elsőrendű panaszossal szemben, figyelemmel arra, hogy az adatgyűjtés és a meghallgatások azt támasztották alá, hogy ő a járművezetést megelőzően alkoholt fogyasztott. A vizsgálat eredménye 0,25 mg/l értéket mutatott. Itt kell hozzátenni, hogy a panaszbeadvány és a panaszosok esküvői tanúinak – meghallgatási jegyzőkönyvben felvett – előadása ezzel egyezően tartalmazza azon tényt, hogy a szállodában az este folyamán mind a négyen, így az elsőrendű panaszos is fogyasztott alkoholt. Az alkoholszonda használatával megállapított pozitív eredményt követően szállították el az elsőrendű panaszost a helyi kórház ügyeletére, ahol vér majd vizelet mintát vettek tőle.

A kérdés vizsgálatánál az Rtv. fenti szakaszán túl, a következő jogszabályi előírásokra és ORFK utasításra kellett támaszkodnia Testületnek.

A KRESZ 4. § (1) bekezdésére, miszerint járművet az vezethet, aki a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt nem áll, és szervezetében nincs szeszes ital fogyasztásából származó alkohol.

A Btk. 188. §-a tartalmazza az ittas vagy bódult állapotban történő járművezetés bűncselekménye megállapítása estére vonatkozó szankciókat. Az (1) bekezdés szerint pedig:

„Aki szeszes italtól befolyásolt állapotban vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt vasúti vagy légi járművet, valamint gépi meghajtású vízi járművet vagy úszó munkagépet, avagy közúton gépi meghajtású járművet vezet, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.” A rendelkezéshez tartozó magyarázat szerint elsősorban a véralkohol-vizsgálat eredménye az irányadó az elkövetőnek a járművezetés időpontjában fennálló alkoholos befolyásoltsága vagy annak hiánya ténykérdés megállapításánál.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § (1) bekezdés k) pontja rendelkezik arról, hogy Kkt.-ben, valamint külön jogszabályban és közösségi jogi aktusban szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”) vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők. Ugyanezen passzus (4) bekezdése szerint ezen magatartás miatt 10 000 forinttól 300 000 forintig terjedő bírság szabható ki, valamint a (4a) bekezdése kimondja: „A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha a 20. § (1) bekezdés k) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell.”

A 27/2010. (Ot. 14) ORFK utasítás a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol szervezetben való jelenléte ellenőrzésének és az ellenőrzéshez rendelkezésre álló eszközök és mintavételi lehetőségek alkalmazásának egységes rendőrségi szabályozását tartalmazza. Ennek 3) pontja rögzíti az ellenőrzések végrehajtási módját, amely szerint a rendőr kizárólag a rendszeresített elektromos alkoholteszterrel, a Spiratest alkoholkimutató indikátorcsővel (alkoholszonda) és a hiteles elektromos légalkoholmérő berendezéssel hajthatja végre az ittasság ellenőrzését. Alkoholszonda alkalmazására csak alkoholteszter hiányában kerülhet sor.

Az utasítás alkoholteszter és alkoholszonda alkalmazással foglalkozó része a következőket rögzíti. A 9) pont szerint: „Amennyiben az alkoholteszterrel végzett mérés eredménye a 0,5 mg/l légalkoholértéket nem haladja meg, szóban nyilatkoztatni kell, hogy tüdőbetegségben szenved-e, illetve van-e testhőmérséklet emelkedése. Abban az esetben, ha a 25. pont alapján nem áll fenn a vér- és vizeletminta vétel esete, továbbá az alkoholfogyasztás tényét vagy az azzal megvalósított jogsértést szabálysértési eljárásban értékelik, az intézkedés alá vont személyt nyilatkoztatni kell arról, hogy a mérési eredményt elfogadja-e. Amennyiben úgy nyilatkozik, hogy elfogadja, akkor az előző nyilatkozatait és a mérés eredményét az 1. számú melléklet szerinti Nyilatkozat (a továbbiakban: Nyilatkozat) kitöltésével rögzíteni kell. A Nyilatkozat rögzítését követően további mintavételre intézkedni nem kell.” A 11) pont arra az esetre ad iránymutatást, amikor a fenti mérési eredményt az érintett nem fogadja el. Ebben az esetben szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy hajlandó-e magát alá vetni hiteles mérőeszközzel történő vizsgálatnak. Ha úgy nyilatkozik, hogy hajlandó, hiteles mérőeszközzel történő mérésre kell intézkedni. Ennek érdekében az intézkedés alá vont személyt kilélegzett levegő hiteles mérőeszközzel történő megvizsgálása érdekében elő kell állítani, kivéve, ha a mérőeszköz az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre áll. Szükséges még ismertetni a 12) pontot, amely a következőképpen rendelkezik: „Amennyiben az alkoholteszterrel végzett mérés eredménye a 0,5 mg/l légalkohol értéket meghaladja, az intézkedés alá vont személyt szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy hajlandó-e magát alá vetni hiteles mérőeszközzel történő vizsgálatnak, továbbá arról, hogy szenved-e tüdőbetegségben,

vagy van-e testhőmérséklet emelkedése. Abban az esetben, ha hajlandó magát a vizsgálatnak alá vetni és nyilatkozata szerint nem szenved tüdőbetegségben és nincs testhőmérséklet emelkedése, hiteles mérőeszközzel történő mérésre kell intézkedni. Ennek érdekében az intézkedés alá vont személyt a vizsgálat érdekében elő kell állítani, kivéve, ha a mérőeszköz az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre áll.” A 14)-es pont továbbá rögzíti: „Amennyiben az alkoholszondával végzett ittasság ellenőrzés eredménye pozitív, az intézkedés alá vont személyt szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy szenved-e tüdőbetegségben, vagy van-e testhőmérséklet emelkedése. Abban az esetben, ha nyilatkozata szerint nem szenved tüdőbetegségben és nincs testhőmérséklet emelkedése, a 12. pontban foglaltak szerint kell eljárni.”

Mindezek alapján arra lehetne következtetni, hogy az elsőrendű panaszos előállítása szükségtelen volt, figyelemmel arra, hogy a mért érték nem érte el a 0,5 mg/l légalkohol értéket. Ugyanakkor szükséges rámutatni arra, hogy a Kkt. 20. § (1) bekezdés k) pontjában meghatározott, a járművezető szervezetében a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”) vonatkozó rendelkezések megsértőivel szemben – a mintavétel jogalapjának hiányában – kizárólag abban az esetben tud eljárni a rendőr, ha a mérés hiteles légalkohol-mérő berendezéssel történik, valamint ha az ügyfél képes és hajlandó azt eredményesen működtetni, továbbá a mérés eredményét elfogadja. Az Rtv. intézkedéskor hatályos 33. § (2) bekezdés c) pontja szerint pedig a rendőr bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében mérlegelés alapján előállíthatta azt, akivel szemben vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel volt szükséges.

Tényként rögzíthető, hogy a vizsgált esetben az elsőrendű panaszossal szemben nem hiteles, LION típusú légalkohol mérőt (szondát) alkalmaztak, azaz még ha nem is merült volna fel a mért értéknél magasabb fokú alkoholos befolyásoltság gyanúja, még akkor is az elsőrendű panaszos előállítása mellett kellett volna döntenie a rendőrnek a hiteles légalkohol-mérő berendezéssel történő alkoholszint megállapítása érdekében.

Elengedhetetlen továbbá az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet alkoholos állapot és alkoholos befolyásoltság orvosszakértői vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 13. módszertani levelét felidézni, amelyre egyébként a 27/2010. (Ot. 14) ORFK utasítás is hivatkozik. A módszertani levél szerint az alkoholos befolyásoltság megállapításának és véleményezésének elsődleges eszköze a vérvétel, és ugyanezen módszertani levél mindenfajta légalkoholmérő eszközt csak az alkoholos befolyásoltság kizárása szempontjából tartja száz százalékosan elfogadhatónak. A módszertani levél rögzíti azon tényt is, hogy az alkoholszondás vizsgálat számos hibalehetőséget hordoz magában. Az alkoholszondás vizsgálatot ma már csak szűrővizsgálatra használják, de pozitivitása nem jelzi a megelőző alkoholfogyasztást. A negatív alkoholszondás vizsgálat viszont kizárja az alkohol állapot fennálltát. A módszertani levél első mondata pedig azt a fontos megállapítást teszi, hogy: „Az alkoholos befolyásoltság megállapítása és véleményezése elsődlegesen az érintett személyből vett vérminta alapján történik.”

Mindezen szabályozási környezet alapján felmerülhetett az elsőrendű panaszossal szemben intézkedő rendőrökben a LION típusú szonda eredményének hitelességével kapcsolatos kétely, különös tekintettel arra, hogy mind a panaszosok jelentéseikből, mind pedig a panaszosok esküvői tanúi és a szálloda alkalmazottai előadásából arra lehetett következtetni, hogy nagy mennyiségű alkohol elfogyasztására került sor az este folyamán a panaszosok

esküvője alkalmából. A szálloda dolgozóinak előadása szerint a hotelnél kialakult konfliktus egyik oka az volt, hogy a panaszosok azon típusú italokat is fogyasztani kívántak, amelyekre az általuk megvásárolt kupon nem jogosította fel őket, mégis ajándékba adtak számukra 1-1 üveg röviditalt. A rendőrségnek a felmerült kételyek ellenére abban is állást kellett foglalnia, hogy az elsőrendű panaszossal szemben a Btk.-ra tekintettel büntetőeljárást kell kezdeményezni, avagy a Kkt. alapján közigazgatási bírságot kell alkalmazni. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azon körülményt sem, hogy a panaszosok oldalán felmerült a garázdaság elkövetésének gyanúja az általuk, fent nevezett hotelben tanúsított magatartás okán. Mint látható azt ittas vezetés tényén kívül két további tényezőt kellett az eljáró rendőröknek figyelembe venni az előállításról való döntéskor. Egyrészt tehát azt, hogy nagyobb mennyiségű alkohol elfogyasztására került sor a hotelben, amely körülmény bizonytalanná tette az alkoholszondával mért eredmény megbízhatóságát, másrészt pedig a garázdaság elkövetésének a gyanúját.

Mindezek okán a kétséget kizáró bizonyítékok – amely úgy az elsőrendű panaszos, mint a rendőrség érdekét szolgálja – megszerzése céljából a Testület megállapítása szerint a rendőrök a megfelelő bizonyítási eszközt választották akkor, amikor a vér- és vizeletvétel mellett döntöttek.

Az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésében szereplő előállítási okok ugyan mintegy „lehetőségként” szolgálnak a rendőr számára, azaz adott esetben az intézkedő rendőr diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban feltétlenül szükséges-e annak alkalmazása. A Testület az eset összes körülményének alapos vizsgálata során – különösen, hogy a tárgyi vizsgálat késedelmes végrehajtása illetve annak teljes elmulasztása egyértelműen hátráltatta volna a későbbi bizonyítást – arra a következtetésre, hogy a vér- és vizeletvétel céljából történt előállítás arányos volt.

A Testület álláspontja szerint a vizsgált esetben intézkedő rendőrök a megfelelő jogalappal, indokoltan és az arányosság követelményének szem előtt tartásával döntöttek az elsőrendű panaszos előállítása keretében történő mintavétel céljából történő orvosi ügyeletre szállítása mellett, ami által nem sérült az elsőrendű panaszos személyi szabadsághoz való joga, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

6) A Testület végül azt értékelte, hogy a másodrendű panaszosnak a tőle elvárható segítséget megadta-e a rendőrség, figyelemmel arra, hogy a panaszbeadvány szerint sérülései keletkeztek a szállodai atrocitásokban akkor, amikor a szálloda tulajdonosa rácsapta lábára az ajtót.

A panasz ezen részének értékelésénél az Rtv. 2. § (1) bekezdésére szükséges ismét emlékeztetni, ami kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. E mellett az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettsége a rendőrség alapfunkciója, a segítségnyújtás pedig csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén azonban a szolgálati érdek is alárendelődik az emberi élet óvásához fűződő fontosabb érdeknek.

A panasz ezen része kapcsán rá kell mutatni arra, hogy a panaszos előállított státuszban nem volt, vele szemben Rtv. szerint intézkedést a rendőrség nem foganatosított, mégis figyelemmel kell lenni a fenti rendelkezésekre, ahogy azoknak érvényesülnie is kell hasonló esetekben.

Ezzel kapcsolatosan a rendőrségnek arról volt tudomása, hogy a másodrendű panaszost az egyik pincérnő arcon ütötte. Ezt mind a panaszosok által megtett jelentés, mind pedig az egyik esküvői tanújuk meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv bizonyítja. Rá kell mutatni arra is, hogy a parkolóban történt eseményről – miszerint a szálloda vezetője a másodrendű panaszos lábára csukta többször az autó ajtaját – a panaszosok által tett jelentések nem tesznek említést, ahogy a szemtanúk előadásáról felvett jegyzőkönyvek sem tartalmazznak arra vonatkozó adatot. Erről először a másodrendű panaszos kiegészítő jelentésében szólt, amely jelentésben a következőket úgyszintén rögzítette: „sérülésem nem keletkezett”.

A fentiek alapján – mivel egyrészt a panaszoson látható sérülés nem volt, másrészt pedig ő maga nyilatkozott úgy, hogy sérülése nem keletkezett – a Testület megítélése szerint nem mulasztott segítséget nyújtani a rendőrség, aminek okán **nem sérült a panaszos emberi méltóságából levezethető testi épséghez való joga.**

IV.

A fentiek alapján a Testület több kérdésben hatásköre hiányát állapította meg, illetve a vizsgálható intézkedéseket jogszerűnek és arányosnak találta, azaz nem történt alapjogsérelem figyelemmel arra, hogy megállapíthatóvá vált, hogy a rendőrség nem mulasztott intézkedést, illetve az intézkedések foganatosítása okán vált szükségessé a panaszosok várakoztatása. Ugyancsak nem történt alapjogsérelem a Testület álláspontja szerint az elsőrendű panaszos vér- és vizeletvétele céljából történő előállításának okán, illetve nem mulasztotta el a rendőrség az elvárható segítségben részesíteni a másodrendű panaszost, tekintettel arra, hogy saját nyilatkozata szerint sérülést nem szenvedett el a szállodai konfliktus során. A rendőrök által alkalmazott hangnem kérdése vonatkozásában ugyanakkor az emberi méltósághoz való jog megsértése az ellentmondó bizonyítékok okán nem volt megállapítható.

Minderre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2013. május 29.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag